

[Fr. Andersen.]

gerne sige, at Regeringens Forslag i § 1 bygger paa Afstemningens Resultat, og at Forslagets § 2 tager Hensyn til det Grundlag, som Parternes Hovedledelse var enig om, altsaa giver Afkald paa at foretage nogen Ændring, naturligvis ud fra den Opfattelse, at har man et virkeligt Ænske om, at Ordning skal tilvejebringes, saa maa det Grundlag, der foreligger, respekteres og Hensyn tages til Forholdene, som de er i Almindelighed. Derfor siger jeg, at enten man siger upartisk eller neutral, er det det, der dækker Meningen, og jeg tror, Regeringen har handlet klogt og rigtigt. Jeg for mit Vedkommende klarer mig nok i Kalundborg til Trods for det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen.

Krag: Der er næppe stor Anledning til en langvarig Fortsættelse af denne Debat, det er Afgørelsen af Sagen, som har Interesse, og som det gælder om snarest muligt at tilvejebringe.

Man giver det fra Regeringspartierne Side Udseende af, at det, som man allerfremmest og først har værnet i denne Forbindelse, er Forligsinstitutionen. Det er dens Prestige, dens Position i hele vor sociale Struktur, som det først og fremmest i denne Forbindelse gælder for Regeringen om at hævde. Jeg maa sige, at jeg synes, at det er en meget mærkværdig Betragtning. Hvad betyder dette, om man i Kritikken af Forligsinstitutionen har mere eller mindre Ret over for de landsomfattende og dyre Interesser, som det her drejer sig om?

Vi har oplevet Gang paa Gang, saa længe der har været en Mæglinginstitution, at dens Forslag er blevet underkendt, og adskillige Gange har vi oplevet, at Forligsinstitutionens Afgørelser er blevet tilsidesat gennem Faktorer, som paa anden Maade er tilvejebragt, og som har øvet Indflydelse paa disse Sager. Det gælder Voldgiftsavgørelser, det gælder Afgørelser, som er tilvejebragt ved, at Ministre har grebet ind, efter at Forligsinstitutionen har opgivet Ævred, eller dens Mæglingsforslag er forkastet. Der har fra vor Side ved det Ændringsforslag, som vi har stillet, aldeles ikke været Tale om Hensigt i Retning af Nedbrydning af Forligsinstitutionens Anseelse, men den maa Forligsinstitutionen ogsaa selv have for Øje og selv varetage, og det, jeg i denne Forbindelse under mine Bemærkninger i Gaar har tilladt mig at pege paa, er, at jeg ikke mener, at det fra selve Institutionens Side i tilstrækkelig

Grad er sket ved Behandlingen af denne Sag.

Naar nu det ærede Medlem Hr. Rager siger, at man kan dog virkelig ikke lave en Voldgiftsdomstol til Afgørelse af denne Sag og saa udelukke Forligsinstitutionen fra Indflydelse i denne Domstol, saa siger jeg: Det sete afhænger i denne Forbindelse som i saa mange andre af Øjnene, der ser. Der kan være dem, der mener — jeg vil ikke bestride Berettigelsen af at have en saadan Anskuelse —, at saaledes som denne Sag har udviklet sig, ogsaa ikke mindst ved Regeringens Optræden, er der blevet tre Parter i denne Sag, de sædvanlige to plus Forligsinstitutionen, og de, der ser saadan paa det, de mener vel, at Forligsinstitutionen bør have Indflydelse ud over den, der ligger i selve Mæglingsforslaget, paa en eventuel Kendelse fra en Voldgiftsret. Men vi fra vor Side har aldeles ikke paa dette Punkt stillet os afvisende. Jeg har under de Forhandlinger, vi har ført om denne Sag, sagt til det ærede Medlem Hr. Rager, at hvis det har Betydning, at Forligsinstitutionen faar en Repræsentant i denne Domstol, hvad der maaske med Hensyn til Oplysningernes hurtige Tilvejebringelse kan være af Værdi, saa skal det ikke støde paa nogen som helst Vanskelighed fra vor Side.

Saa opholdt det ærede Medlem Hr. Rager sig ved den onde Opposition, som ikke havde villet gaa paa Forlig i denne Sag, endskønt de elskelige Regeringsmedlemmer havde stillet sig saa facilt, saa imødekommende, saa det ærede Medlem Hr. Rager henfaldt i Beundring for sig selv i denne Forbindelse. Alt kunde man faa ordnet, som man vilde, sagde det ærede Medlem, alt! Ja, blot man imødekommer Regeringen, blot den faar sin Vilje, blot det Krav, som er stillet i Regeringsforslaget over for den foreliggende Konflikt, til Punkt og Prikke opfyldes fra Oppositionens Side, saa kommer Elskværdigheden, saa er man til Rede, saa kan det hele komme for et Nævn, alt, hvad der senere maatte opstaa af Vanskeligheder, kan blive afgjort i et saadant.

Og hvordan skulde saa det Nævn sammensættes? Det skulde sammensættes af to Medlemmer fra Hovedbestyrelsen for Arbejderorganisationen og to Medlemmer fra Arbejdsgiverorganisationen og saa den Forligsmand, som har lavet det Mæglingsforslag, vi her staar over for; han skulde være Opmand, han skulde være Formand i dette Nævn. En Narresut har vi før været budt og maaske ikke i Tide haft Klarsyn for,